

સ્વદેશી અને સામાજિક સુધારો.

(સ્વદેશ હિતચિંતકોના અભિપ્રાયોનું દોહન.)

“ આપણે આશા રાખવાનાં કારણો છે, પણ હ-
ર્ષથી કૂલાઈ જવાને બિલકુલ નહિ; લવિષ્યમાં વિજય
મેળવવા માટે આપણે ઉત્સાહ પૂર્વક સતત પરિશ્રમ
કરવાની ખાસ જરૂર છે; અને જો આપણે આપણા
પોતાપ્રત્યે વફાદાર રહીશું તો જરૂર સફળતા મેળવી
શકીશું.” —શ્રીમંત મહારાજ શ્રી સયાજી

સંગ્રહી પ્રસિદ્ધ કરનાર
જીવનજ્ઞાલ અમરશી મહે.

“ ગુજરાત ” પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ—અમ.

કિંમત એક આનો.

ડગલું ઉપાડો આગળ એક, હો પ્રવાસી વીરારે. ડગલું,
 રજની અંધારી વીતી, બહાણું આ વાયું ને
 જળ્યા જનારા જન અનેક, હો પ્રવાસીં— ડગલું ૧
 પાંખી પ્રભોધે ભાઈ, કિલકિલાટ કરતારે;
 તેડે રમવાને નભમાં નેક, હો પ્રવાસીં— ડગલું ૨
 આરે પ્રવાસ માંહે, આપણ સંગાતી ભાઈ;
 રાખે બેલડિયોની હુરિ ટેક, હો પ્રવાસીં— ડગલું ૩
 ઉંચેથી વરસે જોની, અમીકેડું અરણું રે;
 તેમાં ભીંજાઈએ એકેએક, હો પ્રવાસીં— ડગલું ૪
 જળહળતી જ્યોતો જોશું, સંધ્યાના રંગો જોશું;
 તેમાં સમતાનો છે વિવેક, હો પ્રવાસીં— ડગલું ૫
 તેમાં તો પાંખો તેનો, ગણી જો હિસાબ ભાઈ;
 તે હરેક, હો પ્રવાસીં— ડગલું ૬

(જગજીવન ક્યાળજી મોઢી.)

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોમ્પ્યુટર વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૮૨૪ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ સ્વદેશી અને સામાજિક
સુધારા

વિષય ૧૧૦૫૧૨૦૨૭૪૩૮

સ્વદેશી હિલચાલ.

“ અત્યંત સમૃદ્ધિવાન, સુશિક્ષિત અને કુશળ એવા પ્રશ્નિમ તરફના દેશો સાથે આપણે અજ્ઞાન અને ગરીબ પ્રજાએ હરીદ્વાર કરવાની છે. આપણે આપણા પ્રાચીન રીતરિતાને વળગી રહ્યા નીએ; પણ હવે આપણે આધુનિક-હાલના જમાનાના નવીન-માર્ગનો સ્વીકાર કરવો જોઈએ. આધુનિક શોધોનો ઉપયોગ કરવો જોઈએ; અને પછી તે શોધ કરનારા દેશને હરાવવાનો પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. પાશ્વિમાત્ય દેશોએ પસંદ કરેલાં શસ્ત્રાસ્ત્રો વડે જ તેમની સાથે આપણે લડવાનું છે; અને એ શસ્ત્રાસ્ત્રો હજી આપણા પરિચયનાં પણ નથી, જ્યારે હરીફ દેશો તે વાપરવામાં સંપૂર્ણ કુશળ છે. બાહ્યાવસ્થા ભોગવતો આપણો મીલઉદ્યોગ અને લોઢાની બઠૂઓનાં કારખાનાંઓ વડે ઇંગ્લેંડ, જર્મની અને અમેરિકા-કે જે દેશો આપણા દેશમાં પાકા માલની રેલ ચલાવે છે તેની સાથે આપણે ટક્કર ઝીલવાની છે, એ ધ્યાનમાં રાખવાનું છે.

આપણા ઉદ્યોગ ધંધાઓ નષ્ટ થવાનો ભયંકર ભય આપણી સામે મૂર્તિમંત ઉભેલો જણાય છે. જો આપણે આપણી જૂની પદ્ધતિને વળગી રહીશું તો આપણા સર્વ ઉદ્યોગ ધંધાઓ નષ્ટ થયા જ

સમજવા. આધુનિક જીવનકલહમાં પ્રખળનો નિભાવ અને દુર્બળનો નાશ જ થશે. આ નિયમ અપરિહાર્ય છે. ખરી સ્વદેશી હિલચાલથી આપણને આજ વાત સમજશે. વરાળયંત્રો, વિજ્ઞાનિક પ્રવાહ અને માલ લાવવા લઈ જવાનાં સોંધાં, સહેલાં અને સુલભ સાધનોવડે પરદેશનાં બજારોમાં તૈયાર થએલો શોભીનો અને સસ્તો માલ આપણા બજારોમાં જથાળાંધે ભરવામાં આવે છે. આ ભરતીને અટકાવવા માટે પ્રસંગ વિચારી સિદ્ધ થાઓ, અને તેનો અટકાવ કેવી રીતે કરવો તે વિષે યોગ્ય વિચાર અને કુશળતા પૂર્વક અનુકરણ કરીને તે શીખો; યુક્તિ પૂર્વક તેનાં રહસ્યો જાણી તે પ્રસિદ્ધ કરો, અને તેમની શક્તિઓને હસ્તગત કરી લઈ તેના સ્વેચ્છા મુજબ ઉપયોગ કરો—તેને તમારા ઘરમાં પાણી ભરતો કરો. (એ શક્તિઓને કબજે કરી ઘરની દાસી રૂપ બનાવો.) એક બાજુએ કૌશલ્ય, ભંડોળ અને સુવ્યવસ્થિત સાહસ, અને બીજી બાજુએ અગ્નિતા, આગસ અને ગરીબાઈ એ બેની હરીફાઈનું પરિણામ એકજ આવી શકે માટે એકત્ર થઈને એકમતે કામ કરતાં શીખો, વળતની કિંમત અને પૈશાનો સદુપયોગ સમજતા થાઓ એટલે વિશેષ સમતાના યુદ્ધમાં તમને યશ પ્રાપ્ત થશે, અને તમારા શ્રમનું સાર્થક્ય થશે.

આ પ્રમાણે થવાથી સ્વદેશી હિલચાલ એ ઉપયુક્તતાનું એક પ્રખળ સાધન થઈ શકશે. જો તેનો યોગ્ય ઉપયોગ કરવામાં આવશે તો તે ઉપયોગી—સંગીત—હથિયારની ગરજ સારશે. ખરેખરી સ્વદેશી હિલચાલ તેજ કહેવાય કે જેનાથી બની શકે તેટલા ઓછામાં ઓછા ખર્ચમાં બની શકે તેટલો વધારે માલ ઉત્પન્ન થઈ શકે. દેશનાં હુન્નર ઉદ્યોગો અને કળાઓની

ઉત્પત્તિ કરવાનો જે હિલચાલનો ઉદ્દેશ છે તે—સ્વદેશી હિલચાલમાં અર્થશાસ્ત્ર વિષયક દોષ હોય શકે જ નહિ. દેશી માલ વાપરવાથી થોડું ખર્ચ વધારે થાય, અને કંઈક અડચણ પણ ભોગવવી પડે; પરંતુ તે ખર્ચ અને અડચણ ભોગવવાને તૈયાર થવું એજ ખરું સ્વદેશાભિમાન છે. પણ તેની સાથે એ ભૂલવું ન જોઈએ કે માલમાં સુધારો કરતા રહેવું, અને અને તે પ્રમાણમાં સોંધો કરીને પરદેશી માલ સામે ટકી શકે તેવો બનાવવો, એ આ હિલચાલને ફત્તેહમંદ બનાવવા માટે ખાસ આવશ્યક છે. આ પ્રમાણે થશે તો ચુસ્તમાં ચુસ્ત અર્થશાસ્ત્રજ્ઞને પણ ‘સ્વદેશી હિલચાલ’ ના બખતરમાં કાંઈ ખામી કહાડવાનું મળી શકશે નહિ. ”

(શ્રીમંત મહારાજ સર સયાજીરાવ ગાયકવાડે કલકત્તામાં ખીજી ઔદ્યોગિક પરિષદમાં આપેલું વ્યાખ્યાન.)

“સ્વદેશી હિલચાલ તરફ મારી સંપૂર્ણ દિલસોજી છે, અને મારી તેની ખાત્રી આપવા માટે હું આજે અત્રે આવ્યો છું. સ્વદેશી હિલચાલનો ફેલાવો કરવામાં ફક્ત સ્વદેશાભિમાનની લાગણીનોજ ખ્યાલ રાખવો એટલું જ બસ નથી; પણ દેશના ઉદ્યોગ ધંધાઓને કેવી રીતે ખીલવવા તે મુખ્યત્વે ધ્યાનમાં રાખવાનું છે. આ પ્રસંગે સ્વદેશી હિલચાલના સંબંધમાં હું વિશેષ બોલવા માગતો નથી; પણ જે બાબતોએ માફ ધ્યાન ખેંચ્યું છે તે અગત્યની બે બાબતો વિશે સૂચન કરવા ધારું છું. આ બે બાબતોમાંની પહેલી એ કે સ્વદેશી નવા ઉદ્યોગો—પછી તે નાના હોય કે મોટા હોય—નું કામ એવા આશામીઓએ માથે

લેવું જોઈએ કે તે પોતે તે ઉપાડવા માટે પૂરતા શક્તિવાન અને અનુભવી હોય, તેમ જ તે ઉદ્યોગની જીણામાં જીણી ખુંચથી જાણીતા હોય આવી લાયકાત ધરાવનારાઓએ જ નવા ઉદ્યોગ ધંધાનું સાહસ કરવું જોઈએ. તેમણે માત્ર સ્વદેશી હિલચાલના મૂળ સિદ્ધાન્તો અને રાજનીતિથી વાકેફગાર થવું જોઈએ એટલું જ પૂરતું નથી, પણ ખનતા સુધી તેને લગતી તમામ બાબતોનો અભ્યાસ કરવો જોઈએ; કે જેની ઉપરજ સ્વદેશી હિલચાલની ફત્તેહનો આધાર રહેશે. ખીજી બાબત એ કે સ્વદેશી બનાવટની ચીજો માલ વેચનાર વેપારીઓ તેમ જ આહુકોને પરવડે તેવા માફક ભાવે વેચવી જોઈએ. ”

(નામદાર દાદાભાઈ નવરોજીએ મુંબાઈમાં સ્વદેશી સ્ટોર્સ ખુલ્લો મૂકતાં કરેલું ભાષણ.)

*

*

*

*

*

“સ્વદેશી હિલચાલ દિન પર દિન સર્વત્ર ફેલાતી જાય છે. એ હિલચાલથી હિંદુસ્તાનના હુન્નર ઉદ્યોગના ઇતિહાસમાં મહાન ફેરફાર થશે, અને વીશમાં સૈકામાં તેમનો જે છુટકારો થશે તેની નોંધ ઇતિહાસમાં હમેશને માટે રહી જશે. જગત ખાતાં અને નાણાં ખાતાંઓ ઉપર આપણા કાપુ શિવાય, આપણા પોતાના કાયદાઓમાં આપણો મત લેવામાં આવતો નથી, તેમજ દેશના રાજ્યવહિવટમાં આપણને ભાગ આપવામાં આવતો નથી, તેમ છતાં આપણા દેશની બનાવટના માલને પસંદગી આપી આપણા વિશાળ દેશના ઉદ્યોગોની ખીત્રવણી કરવાનો આજે

પણે ઠરાવ કર્યો છે. આ હિલચાલ શહેરે શહેર અને ગામે ગામ પ્રસરી ગઇ છે, અને તે તરફ લોકો ધાર્મિક લાગણીથી જુઓ છે. સ્વદેશસેવાના આ કાર્યમાં સ્ત્રીઓ પણ સામેલ થઇ છે; અને દરેક ખરે હિંદી-હિંદુ અથવા મુસલમાન, પારસી, જૈન અથવા ક્રિશ્ચિયન-સ્વદેશી હિલચાલને સહાનુભૂતિ આપે છે; અને પોતાના દેશની ઉન્નતિ માટે પોતાનાથી બનતા મદદ કરે છે. આપણને હજી ફત્તેહ મળી નથી, પણ તે મેળવવા માટે આપણે સર્વે અન્તઃકરણ પૂર્વક એકત્ર થઇને કામ કરીશું તો જે કાર્ય ઉપાડ્યું છે તે ફત્તેહમંદીથી પાર પાડીને દુનિયાના હુન્નર ઉદ્યોગનાં સ્થળોમાં આપણું અસલ સ્થાન મેળવીશું એવી મારી ખાતરી છે.

(નામદાર રમેશ ચન્દ્ર દત્તે બીજી ઔદ્યોગિક પરિષદમાં
વાંચેલો અહેવાલ.)

*

*

*

*

“દેશાભિમાન અને અર્થશાસ્ત્ર એ બન્ને દૃષ્ટિએ સ્વદેશી હિલચાલ ધષ્ટ છે, પોતાની જન્મભૂમિ વિષે પ્રેમ અને તેના હિત વિષેની લાગણી એ માનવી પ્રાણીના અન્તઃકરણમાંની ઉદાત્ત મનોવૃત્તિમાંની એક છે; અને રાયથી રંક સુધી, શહેરથી ગામડા સુધી એ મનોવૃત્તિનો ઉપદેશ એટલો ફેલાવવો જોઇએ કે જાપાન પ્રમાણે આપણા દેશમાં પણ માતૃભૂમિની સેવા એ મનુષ્ય માત્રનું જીવન બની રહે. સ્વદેશી હિલચાલની હાલ જે સાધારણ કલ્પના રૂઢ છે તે કલ્પના પણ એક રીતે ઉપર જણાવેલી લાગણી જનસમૂહમાં ઠસાવવાનું ઉપયોગી સાધન છે. કારણ તેથી દેશની સાંપત્તિક સ્થિતિ તરફ

સામાન્ય જનમંડળનું લક્ષ લાગે છે, અને દેશના હિતાર્થે હાથમાં હાથ મેળવીને-સૌ સંપીને-કામ કરવાનું મહત્ત્વનું શિક્ષણ તેમને મળે છે. તેમ જ આ હિલચાલમાં જેઓ મદદ કરતા હોય તેમને, આપણે સ્વદેશના કલ્યાણનું મહત્ત્વનું કાર્ય કરીએ છીએ, એવું યથાર્થ અભિમાન ઉત્પન્ન થવું જોઈએ. પ્રસ્તુત હિલચાલમાં તાત્વિક બાબતની સાથે જ સાંપત્તિક બાબત પણ તેટલી જ મહત્ત્વની છે. આ વિષે સ્વર્ગવાસી ન્યાયમૂર્તિ રાનાડેએ પૂનામાં ઉદ્દોગ હુન્નરના પ્રદર્શન વખતે આજથી બાર વર્ષ ઉપર જે શબ્દો કહ્યા હતા તે ધ્યાનમાં રાખવા જેવા છે. તેમણે જણાવ્યું હતું કે, “ એક દેશની થાપણ, સાહસ અને ચાલાકી બીજા દેશના વેપાર અને કારીગરી ઉપર જે બારે સત્તા મેળવે છે તે સાથે સરખાવતાં એક દેશનું બીજા દેશ ઉપરનું રાજકીય સ્વામીત્વ ઓછું હોવા છતાં ઘણું વધારે ધ્યાન ખેંચે છે. પહેલા પ્રકારની સત્તા છુપી રીતે નુકસાનકારક ઝસર કરે છે, અને જૂદા જૂદા પ્રકારનાં કામો કરવાની જે શક્તિઓ આખી પ્રજાની જીંદગી સમાન છે તેમના ઝરા નબળા બનાવી દે છે. ” હાલની ઉત્પત્તિનો સવાલ પણ થાપણ, સાહસ અને ચાલાકી ઉપર આધાર રાખે છે, અને એ સઘળી બાબતથી હાલ તો આપણે ઘણા પછાત છીએ. માટે એમાંના કોઈ પણ પ્રકારમાં આપણને જે મદદ કરે તેને ખરો ‘ સ્વદેશી ’ સમજી તેનું અભિનંદન કરવું જોઈએ. ”

(ઓન. મિ. ગાંધીએ એકવીશમી ફેબ્રુઆરીના પ્રમુખ તરીકે કરેલું ભાષણ.)

*

*

*

*

“ સ્વદેશી હિલચાલના સંબંધમાં ગયા વર્ષમાં બંગાળીઓએ

પોતે શું કર્યું એ પ્રશ્ન બાળુએ મૂકીએ તો પણ એટલું તો સ્પષ્ટ
 છે કે તેમણે તેને પ્રોત્સાહન આપ્યું છે. તેના જ પ્રતાપે આજ
 આખા દેશમાં ગરીબ અને શ્રીમંત, તરૂણ અને વૃદ્ધ એ સર્વ લો-
 કોને 'સ્વદેશી' શબ્દની ઝાળખાણ થઈ છે, અને તેઓ તેનું ખરું
 રહસ્ય સમજતા થયા છે. બંગવાસીઓ ! માતૃભૂમિના કલ્યાણને
 માટે તમે જે હિંમત બતાવી છે તેનું જ આ ફળ છે; અને તમા-
 રી આ માતૃસેવા માટે હું સર્વેની વતી તમારો અન્તઃકરણ પૂર્વક
 આભાર માનું છું. ઉત્સાહ એ ઇશ્વરી બક્ષિસ છે, અને તે વિના
 દેશનું ઔદ્યોગિક પુનરુજ્જીવન સુવલ્લ થાય નહિ. દેશમાં આજ
 સુધી નિદ્રાવસ્થામાં પડેલી 'સ્વદેશી' ની જ્યોતિને તમે પ્રગટાવી
 પ્રકાશિત કરી છે, તેથી દેશના લોકોનું લક્ષ ઔદ્યોગિક ઉન્નતિ ત-
 રફ વાળવાનું શ્રેય તમને જ ધટે છે. સ્વદેશીની કલ્પના દેશીઓના
 મન ઉપર સારી રીતે ઠસી છે. હવે આગળ આપણે શું કરવું તે
 વિષે વિચાર કરવાનો છે. સર્વ બાબતો એકદમ બનતી નથી, અને
 ઉદ્યોગ ધંધાઓ એક દિવસમાં ઉભા થતા નથી. હુન્નર ઉદ્યોગમાં
 જે દેશો ધણા આગળ વધેલા છે તેમના અનુભવનો લાભ
 લઈને, જે ઉપાયોવડે તે દેશો યશસ્વી થયા હોય તેનો
 ઉપયોગ સ્વદેશીના પ્રસારાર્થ આપણે કરવો જોઈએ. આગળ
 વધેલા દેશોને ત્યાંની સરકાર આયાત માલ ઉપર જઠાત નાખીને
 જમ મદદ કરે છે, તે પ્રમાણે આપણને મદદ મળવાની આશા નથી;
 તો પણ આપણી સરકાર આપણા દેશની ઔદ્યોગિક ઉન્નતિ માટે
 ધણું જ કરી શકે તેમ છે, એવી મારી ખાતરી છે. સર્વ બાબતો
 એકદમ પાર પડવી શક્ય નથી, તેમ છતાં ઉન્નતિ માટેના પ્રયાસો

સર્વ દિશા તરફથી કરવાનો આપણે કાર્યક્રમ કરાવી રાખવો જોઈએ. આધોગિક દૃષ્ટિએ અતિશય મહત્વનો ધંધો ખેતીનો છે. આપણા દેશમાં તે ઉપર સેંકડે ૬૫ (અને લોર્ડ કર્ઝન સાહેબની ગણતરી પ્રમાણે ૮૦) માણસનો નિર્વાહ ચાલે છે. કારખાનાંઓ માટે જોઈતો કાચો માલ અને નિર્વાહનાં સાધનો એ બન્નેનો આધાર ખેતી ઉપર જ છે. જુની પદ્ધતિ પ્રમાણે જ ખેતીવાડીનું કામ ચાલશે ત્યાં સુધી હિંદુસ્તાનમાં આધોગિક સુધારણા-ઉન્નતિ-થવાની આશા રાખવી એ વ્યર્થ છે. 'સંરક્ષિત' વ્યાપાર પદ્ધતિના પુરસ્કર્તાઓ પણ પ્રતિપાદન કરે છે કે ખેતીવાડીમાં સારી સુધારણા થયા સિવાય સરકારની મદદ હોય તો પણ નવાં કારખાનાં નીકળી ફત્તેહમંદ થવાં શક્ય નથી. ઈંગ્લાંડમાં પણ મોટા જમીનદારોના સાહસવડે ખેતીવાડીમાં સુધારો થયો ત્યારે જ 'કારખાનાના યુગ' નો પ્રારંભ થયો હતો. આપણા દેશના મોટા જમીનદાર-અંગ્રેજ સરકાર-ને આ સંબંધનું પોતાનું કર્તવ્ય સમજાવું છે, અને કૃષિવિદ્યાનો પ્રસાર કરવાનો તે પ્રયત્ન કરે છે. સરકારને પોતાના કર્તવ્યની જાગૃતિ થઈ છે, તે સાથે જ બંગાળના મોટા મોટા જમીનદારોએ આગળ પડીને પોતાનાં નાણાં અને વખત ખેતીવાડી સુધારવા પાછળ રોકવાં જોઈએ. 'સ્વદેશી' ના ઉત્સાહ વડે પ્રેરિત થઈને બંગાળના મોટા જમીનદારો, શાસ્ત્રીય પદ્ધતિથી ખેતીમાં સુધારો કરીને, ખેતીને વિશેષ ફાયદાકારક બનાવશે તો સારી ખાત્રી છે કે, આપણા લોકોએ પોતાનાં બંડોળથી સ્થાપેલાં એવાં મોટાં મોટાં કારખાનાંઓ જલદી જ નીકળશે. 'સ્વદેશી હિલચાલ' નો ખેતી સાથે સંબંધ છે એમ ઘણાં લોકો જ લોકો સમજે છે; પરંતુ સ્વદેશીનો ખરો મોર્ચો તે તરફ જ

રહેવો જોઈએ; કારણ ખેતી એ કારખાનાંનું જીવન છે—કારખાનાં-
ઓને ખોરાક પુરો પાડનાર મુખ્ય સાધન છે. પશ્ચિમ હિંદુસ્તાનમાં
મીલનો ઉદ્યોગ ધમધોકાર વધ્યે જાય છે તેનું કારણ ગુજરાતમાં ક-
પાસની ઉપજ વ્યવસ્થિત થાય છે એ જ છે. ”

(ઓન. મિ. વિકુલદાસ દામોદરદાસે બીજી ઔદ્યોગિક
પરિષદના પ્રમુખ તરીકે કરેલું ભાષણ.)

*

*

*

*

“આ કોંગ્રેસ સ્વદેશી હિલચાલનું અન્તઃકરણ પૂર્વક સમર્થન કરે
છે. સ્વદેશી હિલચાલને ફત્તેહમંદ કરવા માટે લોકોએ દીર્ઘ પ્રયત્ન
કરવો જોઈએ, અને દેશના હુન્નર ઉદ્યોગોની અભિવૃદ્ધિ કરવા પ્રય-
ત્નશીલ થવું જોઈએ, અને સહેજસાજ નુકશાન થાય તો તે વેદીને
પણ પરદેશી માલના કરતાં સ્વદેશી માલને પ્રથમ પસંદ કરવાની
આ કોંગ્રેસ લોકોને આગ્રહ પૂર્વક બલામણુ કરે છે. ”

કલકત્તામાં મળેલી બાવીશમી ઇંડિયન નેશનલ કોંગ્રેસે ઉપરનો
ઠરાવ સર્વાનુમતે પસાર કર્યો હતો. આ ઠરાવ મંજૂરી માટે કોંગ્રેસ
સમક્ષ મૂકતાં મદ્રાસવાળા મિ. આનંદાચાર્યુ બોલ્યા કે, હિંદુસ્તાન
એ વિસ્તીર્ણ દેશ છે. જ્યાં અનુકૂળ પરિસ્થિતિ હોય ત્યાં સર્વ સ્થળે
નવીન હુન્નર ઉદ્યોગો કાઢવા જોઈએ. સ્વદેશી હિલચાલને ફત્તેહમંદ
બનાવવા હિંદીઓ બંધાયેલા છે. સ્વદેશીના સલાહને રાજદારી ગુ-
અવાક્ષમાં ગુંચવી ન નાખવાની સંભાળ રાખવામાં આવી છે.
સ્વદેશી નિત્યર્થ મુખ્યત્વે કરીને શ્રીમંત લોકોએ વિશેષ સ્વાર્થત્યાગ
કરવો જોઈએ.

પંડિત મદન મોહન માલવીયાએ આ દરખાસ્તને અનુમોદન આપતાં જણાવ્યું કે, સ્વદેશી હિલચાલને રાજકીય હિલચાલ સાથે કાંઈ જ સંબંધ નથી. સ્વદેશી હિલચાલ ઉત્પન્ન થવાનું કારણ હિંદુસ્તાનનું દ્રારિદ્ર જ છે; અને હિંદુસ્તાનની ગરીબાઈનું કારણ તેના ઉદ્યોગ ધંધાઓ દાર મરણ પામ્યા છે તે છે. મરણ પામેલા ઉદ્યોગ ધંધાઓનું પુનરુજ્જીવન કરવા તેનું સંરક્ષણ કરવાની આવશ્યકતા છે; અને તે સંરક્ષણ કરવા આપણી સરકાર તૈયાર નથી માટે આપણને સ્વાયત્તતાની આવશ્યકતા છે. આ પ્રમાણે સ્વદેશી હિલચાલ એ એક પવિત્ર હિલચાલ છે. ઉપર જણાવેલા તત્વની અમલ બજાવણી કરવા માટે ખાંડનો ઉદ્યોગ એ ઉત્તમ સાધન છે.

“ સ્વદેશી હિલચાલને લીધે કટલાક એંગ્લો ઈન્ડિયન લોકો મરમ થએલા જણાય છે. તેઓ ખરી સ્વદેશી હિલચાલ તરફ સહાનુભૂતિ દર્શાવે છે, અને ખોટી સ્વદેશી તરફ નાપસંદગી દર્શાવે છે. મને તો આવો ભેદ લાગતોજ નથી; પરંતુ ખરી અને ખોટી-માત્ર કહેવાની-સહાનુભૂતિનો ભેદ તો સમજાય છે. સ્વદેશી હિલચાલનો અર્થ પરદેશી માલનો બહિષ્કાર એવો થાય તો ઇંગ્લંડ પ્રત્યે નિમકહરામી કર્યાનો દોષ કદાચ લાગે; પરંતુ માન્યેસ્ટર સાથે હરિકાઈ કરવી એ કાયદાની દૃષ્ટિએ ગુન્હો નથી. બંગભંગ તરફ ઇંગ્લાંડના લોકોનું લક્ષ ખેંચવાના પ્રયત્નોના લીધે આ હિલચાલને પ્રોત્સાહન મળ્યું એ વાત ખરી છે; પરંતુ દરેક સુચ માણસ સમજે છે કે સ્વદેશીની ખરી મદાર સરકારના વેપારના છૂટાપણાના ધોરણવડે નષ્ટપ્રાય થએલા આપણા દેશના ઉદ્યોગોને સજીવન કરવા ઉપર છે.

માત્ર બહિષ્કારથી આપણને સુખ તથા સંપત્તિની પ્રાપ્તિ અને બૂખે
 મરતા લાખો મનુષ્યોનો બચાવ નહિ થાય એ ચોક્કસ છે. અનેક
 વિપુલ સાધનોવડે સધન એવા આપણા દેશની સાંપત્તિક સ્થિતિ
 સુધારવા માટે એક વખતે પૂર્ણત્વ પામેલી પણ પ્રસ્તુત સમયમાં
 પાશ્ચિમાત્ય હરિદ્વાર્ધને લીધે નામશેષ થએલી ઔદ્યોગિક ક્ષાઓના
 પ્રસારાર્થે દેશમાંના બંડાળનો વિનિયોગ કરીને દેશમાં નાના પ્રકારના
 ઉદ્યોગો ઉભા કરવાની પહેલી અગત્ય છે. જનસમાજનો બૂખમરામાં-
 થી બચાવ કરવાનો આજ ખરો ઉપાય છે. સ્વદેશી હિલચાલ એ
 પાશ્ચિમાત્ય વેપારી દેશોના સમુદયનું એક અંગ થવાનો નિઘયપૂર્વક
 આરમ્ભ છે. આવી (પવિત્ર) હિલચાલને રાજદ્રોહી કહેવી એ અસ-
 ત્ય અને નિંદારપ છે. ઈંગ્લાંડમાં દોષ હોય તોપણ અમે તે ઉપર
 પ્રીતિ રાખીએ છીએ, પણ હિંદુસ્તાન ઉપર અમારો વિશેષ પ્રેમ છે:
 આ વિધાન જે રાજદ્રોહી કહેવાય તો હું ખાત્રી પૂર્વક કહું છું કે
 આપણે રાજદ્રોહી છીએ. પણ આ દેશની ઔદ્યોગિક ઉન્નતિ થ-
 વાથી, ઈંગ્લાંડ સાથેનો હિન્દુસ્તાનનો સંબંધ શિથિલ થશે એવું
 અન્તઃકરણ પૂર્વક માનનાર એક પણ અંગ્રેજ છે ? આ સાંપત્તિક
 શોષ બંધ થવાથી બન્ને દેશોનો સંબંધ વધારે નિકટનો થશે.”
 (નામદાર રાસબિહારી ઘોષ સી. આઈ. ઇ. એમણે ખાવી-
 જમી કોંગ્રેસની સ્વાગત કમિટિના પ્રમુખ તરીકે
 આપેલું બાપણ.)

* “ આપણે પરદેશી માલનો બહિષ્કાર કરી ” સ્વદેશી માલને
 ઉત્તેજન આપવામાં ફાવી એવો દેશના હુન્નર ઉદ્યોગોની ઉન્નતિ થશે

એમ માનવામાં આવે છે; પરંતુ થોડાજ અનુભવ ઉપરથી આપણને માલુમ પડ્યું છે કે પરદેશી માલને બહિષ્કાર કરવાનું પગલું પહેલું અને અગત્યનું ગણાય, તેમ છતાં તેની આસપાસની સ્થિતિ વિશે વિચાર કરતાં તેમાં ક્ષતેહમંદ થવા માટે, તે સામે નડતી એવી મુશ્કેલીઓ સાથે આપણે બાથ લીડવાની છે કે જે સહેલાઈથી દૂર થવી મુશ્કેલ છે. સ્વદેશીના જુસ્સાથી ઉત્સાહી બનેલા કેટલાક સપ્સોને પણ હવે ખુલ્લું માલુમ પડવા લાગ્યું છે કે સ્વદેશીને ઉત્તેજન આપવા માટે જેની ખાસ કરીને આવશ્યકતા છે તે નવી થાપણ રોકવાની છે. પરદેશી થાપણ અથવા પરદેશી થાપણવાળાઓને તથા પરદેશી આયાત કરવાના સંબંધમાં મતભેદ છે; પણ તેવો મતભેદ ન હોય તોપણ પરદેશી થાપણ રોકનારાઓને આ દેશમાં તેમની થાપણ રોકવા લલચાવવા એ કાંઈ સહેલું કામ નથી. આ સવાલની અંદર વેપારી લાયકાત અને આંટનાં તત્વો પણ સંભાળેલાં છે. સ્પષ્ટ કહેવાની જરૂર છે કે થોડાક અપવાદો સિવાય તેવી લાયકાત તથા આંટ આપણમાં હસ્તી ભોગવતાં નથી. આપણા દેશમાં જ ઇલાકાનાં શહેરોની બહાર રોકડ રકમનો મોટો બંડાર ભરેલો છે. ઘણી મોટી રકમો જમીનના પેટામાં દટાએલી રહી છે. રાજ્યો અને ઠાકોરોના દ્રવ્યની ગણતરી ન કરીએ તોપણ ખાનગી આસામીઓની તેવી દટાએલી પુંજ પચાસ લાખ ઉપરાંતની જણાય છે. તે તમામ બહાર કાઢી દેશના વેપાર ઉદ્યોગમાં રોકવામાં આવે તો દેશને મોટો લાભ થયા વગર રહે નહિ. આ દટાએલા દ્રવ્યને બહાર કઢાડવાની મુખ્ય મુશ્કેલી તે પુંજવાળાઓની અજ્ઞાનતા, અવિશ્વાસ અને નાણાંની સલામતીને ધોકો પુગવાની લાગણીથી ઉભી

થઈ છે. આ મુશ્કેલી દૂર કરી શકાય તેવી છે, પણ તે કામ એકાદ બે દિવસનું નથી. લોકોમાં જેમ જેમ કેળવણીનો વિસ્તાર વધતો જશે તેમ તેમ તે મુશ્કેલી પોતાની મેળે જ દૂર થતી જશે.”

(૬૦ બા. ૦ અબાલાલ સાકરલાલ દેશાધરે મુંબાઈમાં આપેલું ભાષણ.)

*

*

*

*

*

“ સ્વદેશી હિલચાલને રાજદારી હિલચાલ સાથે ખિલકુલ સંબંધ નથી; એ તો તદ્દન હુતર ઉદ્યોગનીજ હિલચાલ છે, અને બંગાળના વિભાગો પાડવામાં આવ્યા તેની પહેલાં ધણું વર્ષો થયાં આ હિલચાલનો જન્મ થયો હતો; પણ માત્ર હાલ ચોકસ સંજોગો ઉભા થવાથી આ હિલચાલને બંગાળામાંથી નવો ઝુસ્સો મળ્યો છે. સ્વદેશી બાળકનો જન્મ ધણું વર્ષો થયાં થયો છે, અને હવે તે ઉછરી કામ કરવાની સ્થિતિમાં આવ્યું છે. xxx સ્વદેશીનો અર્થ બહુ બહોળો છે, અને તેમાં સાંસારિક, વ્યવહારિક, રાજકીય અને ખીન્ન બધા સવાલોનો સમાવેશ થઈ જાય છે. આ હિલચાલ એવી છે કે તે શ્રીમંત કે ગરીબ સર્વે ઉપર એક સરખી અસર કરે છે. દક્ષિણનો ખેડૂત હોય કે બંગાળનો ગામડીઓ હોય તેને ‘સ્વરાજ્ય’ શું તે સમજવું મુશ્કેલ પડશે, ન્યાય અને કારોબારી ખાતાં છટાં પાડવાનો સવાલ તેની સમજશક્તિમાં ઉતરી શકશે નહિ; પણ જ્યારે તેને એમ કહેવામાં આવે કે દેશની દોલત દેશમાંજ રહેવી જોઈએ, અને તે માટે સ્વદેશી બનાવટનો માલ વાપરવો જોઈએ ત્યારે તે તુરત સમજશે; અને તેનો ચહેરો આનંદથી ચમકવા લાગશે. xxx કાંગ્રેસને લીધે દેશનો કેળવાયેલો વર્ગ એકત્ર થયો છે. અને સ્વદેશી મદદ વડે આખો દેશ એકત્ર થશે; અને જ્યારે તેમ

થશે ત્યારેજ દેશની ઉત્તતિ થશે.

સ્વદેશી હિલચાલ સ્વદેશ તરફની લાગણીના ધોરણે રચા-
યેલી છે: પણ તેનો અર્થ એવો થતો નથી કે તે દ્વારા પરદેશી
તરફ ધિક્કાર દર્શાવવો. સ્વદેશી હિલચાલનો હેતુ જાત
જાતમાં અંતર પાડવાનો નથી, પણ કદાચ કોઈના સંબંધમાં તેમ અને
તો તેમાં સ્વદેશી હિલચાલ કરનારાઓનો દોષ બિલકુલ નથી. તમે
મારી બનાવેલી એક ચીજ ખરીદન કરો તેથી તેનો અર્થ એવો ન
થાય કે તમે મને ધિક્કારો છો. તેમજ મેં રસોઈ તૈયાર કરી હોય
અને તે તમે જમો નહિ તો તેનો અર્થ એવો ન થાય કે તમે મને
ધિક્કારો છો. પણ તમે ઈનસાફને ચાહતા હો-સત્યને સ્વીકારતા હો-
તો ગેરઇનસાફને-અસત્યને ધિક્કારો એ દેખીતું છે. તેજ પ્રમાણે
તમે સ્વદેશીને ચાહતા હો તો પરદેશી વસ્તુઓ નાપસંદ કરો એ કુ-
દરતી નિયમ છે.”

(બાપુ સુરેન્દ્રનાથ બેનરજીએ મુંબાઈમાં આપેલુ ભાષણ.)

*

*

*

*

“ ઇંગ્લાંડમાં દરરોજ ચર્ચા ચર્ચા અને ચર્ચા સિવાય બીજું
કાંઈ જોવામાં આવતું નથી. સવારમાં કોઈ પત્ર ઉઘાડતાં શરૂઆતથી
છેવટ સુધી ચર્ચા-કોંગ્રેસો અને કોનફરન્સો, સભાઓ અને બોપણો-
થીજ ભરેલું જણાય છે. મુખ્ય પ્રધાનથી તે છેલ્લામાં છેલ્લા રાજદ્વારી
અમલદાર સુધી સૌ, જેને જે જોઈએ તે માટે ચર્ચા કરવાનો ધંધો
લઈ બેઠેલા છે. ચર્ચા (હિલચાલ) એ સુધરેલા જમાનાનું માનસિક
બળનું શાન્ત હથિયાર છે; અને જ્યાં બની શકે ત્યાં શારીરિક પશુ-
બળ કરતાં તે વિશેષ સ્વીકારવા યોગ્ય છે. x x x મોકેલે નામના
અંગ્રેજ રાજદ્વારીના નીચેના થોડા શબ્દો શાન્ત કરનારા અને સં-
તોષ આપનારા છે:—“ મારો અભિપ્રાય એવો છે કે જે લાભ કારક

સુધારા આપણે પ્રાપ્ત કરવાને શક્તિવાન થયા છીએ તે સર્વ સુધારા ચર્ચા (હિલચાલ) નેજ આભારી છે; ચર્ચા કર્યા સિવાય આપણે કદી તે કરી શકત નહિ. શું ગુલામોનો વેપાર ચર્ચા સિવાય કદી નાખુદ થયો હોત ? શું ગુલામગીરી હિલચાલ કર્યા વગર કદી પણ નાખુદ થઈ હોત ? ” x x x સ્વદેશી હિલચાલ આજકાલ નવી ઉભી થઈ નથી, પણ મુંબાઈ તરફ તે હિલચાલનો જન્મ ઘણાં વર્ષો ઉપર થયો હતો. હું વેપારના છુટાપણાનો હિમાયતી છું, વીશ વર્ષ થયો હું કોબ્ડન કલબનો સભાસદ છું, અને તે કલબની વ્યવસ્થાપક મંડળીમાં છું. તેમ છતાં હું જણાવું છું કે હિંદુસ્તાનના નાણાં સંબંધના સવાલોમાં આ કુદરતી રીતે કરવામાં આવતી ચરચુતને લીધે હિંદને સ્વદેશી હિલચાલ કરવાની ફરજ પડી છે. x x x

સન્નારીઓ અને ગૃહસ્થો ! માફ કરજો ! પૂરું કર્યું છે. મારી જીંદગીના હજારો જે થોડા દિવસ બાકી રહ્યા હોય તેમાં હું કેટલું કામ બજાવી શકીશ તે હું જાણતો નથી; તેથી હું મારા દેશ તથા દેશી બાંધવો માટે પ્રેમયુક્ત તથા ભક્તિભાવનો સંદેશો મૂકી જઈ શકું તો તે એજ કે, “એકથ વધારો, ખંતથી કામ કરો અને સ્વરાજ્ય મેળવો, કે જેથી દરિદ્રતા, દુષ્કાળ અને મરકીને લીધે જે લાખો માણસો મરણ પામે છે, તથા પુરતો ખોરાક ન મળવાથી જે કરોડો માણસો ભુખમરાતું દુઃખ વેઠે છે. તેઓ બચવા પામે; અને દુનિયામાં સુધરેલી પ્રજાઓમાં હિંદુસ્તાન પ્રથમ જે સ્થાન ભોગવતું હતું તે ફરી ભોગવવા ભાગ્યશાળી થાય. ”

(નામદાર ઢાઢાભાઈ નવરોજીએ બાવીશમી કોંગ્રેસના પ્રમુખ તરીકે કરેલું ભાષણ.)

સામાજીક સુધારો.

પહેલાં જે લોકો એમ ધારતા હતા કે કેળવણીના ફેલાવાથી, જાહેર હિતનાં કામ સંબંધી સમજ લોકોમાં આવશે; પણ તેવું કહેવાનો વખત હવે ગયો છે. જ્ઞાન અને કેળવણી એ બન્ને દેશો-નનતિનાં ઉપયોગી સાધન છે તે ખરું; તોપણ તેનો સારો તેમ માઠો પણ ઉપયોગ થાય છે. તેટલા માટે ખરી ઉન્નતિ થવા સારું કેળવણી ઉપરાંત જાહેર ફરજોની ઉંડી અને વિશાળ સમજણ લોકોમાં આવવી જોઈએ. પ્રોફે. કેરો યોગ્ય વખત ઉપરજ કહેલું છે કે, એકલી કેળવણીથી જર્મનીમાં થયું હતું તેમ કદાચ પ્રજામાં ઐક્ય થવાને બદલે ભિન્નતા પણ વધે. તેથી ઐક્ય થવાને માટે કેળવણી જો કે આવશ્યક સાધન છે તોપણ તે માટે કેળવણી ઉપરાંત માણસોમાં પોતપોતાની ફરજો અને જોખમદારીઓનો ઉંચો વિચાર આવે તેવો પ્રયાસ થવો જોઈએ. પ્રોફે. કેરો કહે છે કે ખરી ઉન્નતિ ક્યારે થાય કે જ્યારે માણસો પોતાના હકો તરફ દુર્લક્ષ્ય કરી પોતાની ફરજો સંબંધે વિચાર કરે, પોતાના લાભ ભરફ નહિ જોતાં પોતાના કર્તવ્ય તરફ નજર રાખે, અને પોતાના ખાનગી હિતની ચિંતા નહિ કરતાં જાહેર પ્રજાના હિતને ચઢાતા થાય સારેજ. ત્યારે સામાજીક સુધારાનું કામ એવું છે કે તેમાં આપણને આ બધું શીખવાની તથા આપણામાં મોટાં મોટાં કામો હિંમતથી કરવાની જોટલી શક્તિ છે તે બતાવવાની તક મળે છે, તે આપણી શક્તિઓ કેળવાય છે. હિંદુસ્તાનમાં હંચા ચારિત્ર્યવાળા

માણસો પાકવાનું સાધન આપણું ધર અને સ્ત્રીઓ છે. તેથી જ સિદ્ધાંત તેના મહાન સ્થાપકે લોકોના મન ઉપર ઠસાવવાનો પ્રયાસ કર્યો હતો તેજ સિદ્ધાંત હમેશાં નજર આગળ રાખીને આ કોન્ફરન્સ અડગપણે આગળ વધે, અને આપણે સઘળા આપણી સાંસારિક ફરજો ઉદાર મનથી, દેશોન્નતિ સંબંધી વિશાળ વિચારથી અને લા-ગણીવાળા અન્તઃકરણથી બળવીએ તથા ઉચ્ચ કિંવા નીચ સ્ત્રાતિ-માં, સ્ત્રીઓ કિંવા પુરુષોમાં ગમે ત્યાં પણ સાંસારિક નિર્દયતા, અ-ન્યાય અગર ભ્રષ્ટાચારના ભોગ થયેલાં માણસો માલમ પડે તેને મદદ કરવાને તત્પરતા બતાવીએ તો તેવા વિરલા માણસો આપણા દેશમાં અવશ્ય પાકશે અને દેશોદય જરૂર થશે.

(નામદાર ન્યાયમૂર્તિ એન. જી. ચંદાવરકર.)

*

*

*

*

જ્ઞાતિબંધનની માઠી અસરો સમાજમાં જ્યાં ત્યાં પ્રત્યક્ષ થાય છે. અર્થ વગરના નાના નાના સંખ્યાબંધ ધારાઓ અને કાંઈ જીવ વગરની ક્રિયાઓથી જ્ઞાતિબંધન માણસના સ્વતંત્ર વિકાસપર ખોટો અંકુશ મૂકે છે. માણસના કુટુંબ સંબંધમાં, તેના લગ્નકાર્યમાં તેનાં છોકરાંની કેળવણીમાં અને ખાસ કરીને તેની જીંદગીના કાર્યોમાં, જ્યાં ત્યાં તેનાપર તેથી અંકુશ પડે છે. તેણે અમુક ધંધોજ કરવો જોઈએ, એવું બંધન તેનાપર લાગુ કરી, તેને પશ્ચિમ તરફની વિધાનો અભ્યાસ કરતાં અટકાવી તથા તેને તેનાં પોતાનાં જ્ઞાન અને ઉપયોગિતાનો ખોટો અને વધારે પડતો ખ્યાલ આપી, તે દે-

સની આર્થિક સ્થિતિને નુકસાન કરે છે. તેનામાં અવિશ્વાસ, દગલ-
 ખાત્ર તથા અદેખાઇ વધારીને તથા ખીજની બુદ્ધિનો છુટથી ઉપ-
 યોગ કરતાં તેને અટકાવીને તેના ધંધાની ખીજવણીમાં શાંતિબંધન
 હરકત નાંખે છે. વળી માણસોના સાંસારિક સમાગમોની હદ સંક-
 ળાવીને, તે લોકોને અમુક અમુક જથ્થાઓમાં એવી રીતે વહેંચી
 નાખે છે કે તેમની વચ્ચે કદી પણ સમાગમનો પ્રસંગ આવતો નથી.
 તેથી જે બુદ્ધિના વિકાસપર હરકોઈ પ્રજાની સમૃદ્ધિનો આધાર છે
 તેનો પુરો વિકાસ થતો નથી, અને પરિણામે માણસનું જીવન માલ
 વગરનું બને છે. આ તો એક વ્યક્તિનું કલું; પણ તેથી બહોળા
 વિસ્તારપર જઈએ, તો સ્થાનિક અને મ્યુનિસિપલ કારોબારમાં,
 સ્થાનિક પ્રજાના સામાન્ય હિતને માટે જે લાગણી જોઈએ
 તે શાંતિબંધનને લીધે ઉત્પન્ન થતી નથી. તેથી કરીને લોકોમાં સ-
 ઘળી સમગ્ર વસ્તીના હિતને નુકસાન કરીને પણ પોત પોતાની શા-
 તિનું હિત કરવાની એટલી વૃત્તિ રહે છે કે સામાન્ય પ્રજાના હિતને
 માટે જે એકત્ર પ્રયાસ થવો જોઈએ તે થતો નથી. શાંતિબંધનની
 સૌથી મોટી અસર તો સમગ્ર પ્રજાના જીવન અને ઐક્ય ઉપર
 થાય છે. તેનાથી સ્થાનિક કજ્યાકંકાસ ઘણા વધે છે, શાંતિઓ
 શાંતિઓ વચ્ચે પોત પોતાના લાભને સાર હાંસાતુસી થાય છે, અને
 તેથી સમગ્ર પ્રજાનું હિત કે જેમાં સઘળી શાંતિઓ અને પેટા શા-
 તિઓનો હિસ્સો છે તેપર કોઇનું લક્ષ રહેતું નથી; અને આખો
 દેશ આથી છિન્નબિન્ન થઈ પશ્ચિમના સુધારાના સંબંધથી જે લાભ
 લેવો જોઈએ તે લઈ શકતો નથી. વળી ફક્ત જન્મનાજ કારણથી
 અમુક નાતોમાં અવતરેલા આપણા મનુષ્યબંધુઓને આપણે હલકા

ગણીએ છીએ, અને તેમને આપણા બાઈઓ ગણી, આપણા સરખા ગણવા જેટલો આપણામાં મનુષ્યભાવ રહેતો નથી. 'યૂરોપિયન સં-સારમાં જે ઉદાર લાગણીઓથી લોકો પરસ્પરના સુધારામાં મદદ કરે છે, તેવી લાગણીઓ જ્ઞાતિબંધનથી આપણામાં ખીલી શકતી નથી. તેથી કરીને આપણી જુદી જુદી જ્ઞાતિઓમાં રહેલા બુદ્ધિ તથા હૃદયબળ અફળ જાય છે. વળી તે આંત્રી સ્થિતિ કાયમ રાખવાની વૃત્તિવાળાઓને, મોટી ઓથરૂપ છે, અને સઘળા સુધારા વધારાનું અડગપણે શત્રુકાર્ય કરે છે. જ્ઞાતિબંધનનાજ હથીઆર વડે સમાજના ઉદય માટે પ્રયાસ કરનારા સુધારકોને લોકોએ સમાજબ્રષ્ટ કરેલા છે. તેની સખ્તાઈથી તો તે અજ્ઞાનના પરિણામરૂપ વહેમોના મોટા કિલ્લારૂપ થઈ પડ્યું છે. તેથી કુદરત વખતના બદલાવાથી જે જે ફેરફારો આપણા ઉપર નાંખે છે, અને તે કરવા માટે આપણને સરળતા કરી આપે છે તે સ્વીકારવાનો બિલકુલ અવકાશ રહેતો નથી.

*

*

*

*

તોપણ તમે એમ ધારતા નહિ કે જ્ઞાતિનું બાહ્ય સ્વરૂપ થોડે કે ઘણે અંશે નાબુદ કર્યું, તેથી તમારી પીડાઓનો અંત આવશે કારણ કે આપણામાંના ઘણાક જ્ઞાતિબંધનને વખોડે છે, પણ પોતાના મનમાંથી તેવો ભેદભાવ દૂર કરી શકતા નથી. પોતે પ્રાચીન આર્ય પ્રજાના વંશજો છે એમ બતાવવાને ઘણા જણ વસ્તીપત્રકમાં પોતાની ક્ષત્રિય અગર બ્રાહ્મણ તરીકે નોંધ કરાવે છે, અને તેવી જ્ઞાતિમાં હોવાનો મનથી અહંકાર માને છે. આ ઉપરથી જણાશે કે વસ્તીગણતરીના રીપોર્ટ જેવી નિર્દોષ બાબત પણ જ્ઞાતિબંધનને લીધે

લોકોના મનમાં ભિન્નતાનો વિચાર જગૃત કરે છે. આ મનમાં રહેલા જ્ઞાતિ સંબંધી ભેદભાવનું પરિણામ છે, તેથી જો તમે મનથી પણ જ્ઞાતિભેદનો વિચાર દૂર કરશો નહિ તો જ્ઞાતિનું બાહ્ય સ્વરૂપ રદ કરવાથી કાંઈપણ લાભ નથી.

*

*

*

*

સ્ત્રીઓનો મોભો.

ધણા કાળથી આપણા દેશમાં બાળલગ્ન થતાં આવ્યાં છે, પણ તે સમયો વખત સંયોગ તો મોટી ઉંમરેજ થતો. પણ હવે તો લગ્નની સાથેજ સંયોગ થાય છે. તેથી બાળલગ્નનું પરિણામ સ્ત્રીઓમાં રોગની અને મરણની વૃદ્ધિમાં આવવાનું; સમસ્ત પ્રજાની શારીરિક સંપત્તિને હાનિ પહોંચવાની, અને બાળકોનાં મરણની સંખ્યા વધી જવાની. સ્ત્રીઓની કેળવણીના સંબંધમાં તેથી જે હરકત નડે છે તેની તો વાતજ કરવાની નથી.

પડદાના સખ્ત રિવાજથી સ્ત્રી પુરૂષોના સમાગમમાં હરકત આવે છે, તેથી સ્ત્રીઓની ઉત્સાહક પ્રકૃતિનો લાભ પુરૂષોને મળતો નથી, અને સામાજિકજીવન નિરસ થાય છે.

સ્ત્રી કેળવણી વિના પ્રજાનું અરકું બુદ્ધિ તથા હૃદયબળ અકળ જાય છે. છોકરાંને કેળવાએલી માતાઓનો લાભ મળતો નથી, અને સ્ત્રીઓની શક્તિઓ દબાઈ રહેવાથી પાછલા જમાનાઓને નુકસાન પહોંચે છે. વળી તેથી ઘરસંસારમાં બુદ્ધિ સંબંધી મોટી ભિન્નતા ઉત્પન્ન થાય છે; અને બીજાકેળવાએલી સ્ત્રીઓના, ગમે

તેવા અર્થ વગરના અને હાનિકારક જૂના રીત રિવાજોને વળગી રહેવાના વલણથી આપણા સુધારા વધારા ઉપર ભારે અટકાવ પડે છે.

અનેક સ્ત્રી પરણવાના રિવાજ અને વિધવા પુનર્વિવાહનો પ્રતિરોધ એ અન્ને સાથેજ આપણા સંસારમાં છે; તે સમાજની ગેરવ્યવસ્થા બતાવે છે. એક રિવાજ પુરુષોના નૈતિક વર્તનમાં અધટિત છુટ મૂકે છે, ત્યારે બીજાથી ન પાળી શકાય એવી ઉચ્ચ નૈતિક વર્તણૂકની સ્ત્રીઓ પાસેથી આશા રખાય છે, ને આ અશક્ય ધોરણને અમલમાં મૂકતાં આપણે મનુષ્યભાવ, સ્નેહ તથા દયા એ સમજી વીસરીએ છીએ. વિધવાઓ ઉપર અધટિત સખ્તાઈ ગુમરાઈએ છીએ; તથા તેમના સૌંદર્ય અને સુખનો નાશ કરી તેમના સ્વતંત્ર વિકાસ ઉપર મોટો અંકુશ મૂકીએ છીએ. લોપણ જે અશક્ય છે તે શક્ય થતું નથી, અને કુદરતના નિયમોને બળાત્કારે અટકાવવા જતાં, તે આપણા પર પૂરતું વેર લે છે. કેમકે ગમે તેવી સખ્તાઈ છતાં, તથા વિધવાઓ ઉપર ગમે તેવો કાળુ રાખવા છતાં, તેઓમાં સાધારણ નૈતિક ધોરણ પણ જાળવી શકાતું નથી.

*

*

*

*

સંજોગો તથા કુદરતી શક્તિઓ સામે પ્રયત્ન નકામો છે એ વિચારની ખામી.

કેટલાંક માણસો શંકા લે છે કે આપણે આવા પ્રયત્નમાં કાંઈ ફતેહ મેળવીશું કે કેમ? કારણ કે આપણા દેશનાં હવા પાણી આપણા વિકાસને અનુકૂળ નથી. આ શંકા કેટલાક મૂરાપિયન લોકોએ

ફેલાવેલા વિચારોનું પરિણામ છે. તે વિચારો એવા છે કે ‘કેટલીક પ્રજાઓ કુદરતથીજ નબળી છે, અને કેટલીક એવા પ્રતિકૂળ સંજોગોમાં મુકાઈ છે કે તે નબળીજ રહે.’ આ સંજોગો તે મુખ્યત્વે કરીને હવા પાણીના છે. આ વિચારો ઉપર વિશ્વાસ રાખીને આપણામાંના કેટલાક માને છે કે ગમે તેવો પ્રયત્ન કરીશું તોપણ આપણે યુરોપિયનોથી નબળાજ રહેવાના. પરંતુ તે વિચાર તદ્દન જૂલ જરેલો છે. શાસ્ત્રનો અર્થ ઉઘો સમજવાને લીધેજ તેની ઉત્પત્તિ થઈ છે. પહેલાં કર્મનો અર્થ ઉઘો સમજવાથી આપણામાં ઘણા હાનિકારક વિચારો પ્રચલિત થયા હતા. તે ગયું ત્યારે હવે આ નવો વિચાર આવ્યો છે. માટે તેને દાખી દેવાનો સખળ પ્રયાસ થવો જોઈએ.

આ વિચારો જો ખરાજ હોત તો હિંદી પ્રજા એક વખત સુધારાની ટાય ઉપર હતી તેમ જનત નહિ. અમુક પ્રજાના વિકાસ ઉપર દેશકાળ અને હવાપાણીની અસર થતી હોય તો આપણે સદાકાળ નિર્બંજ સ્થિતિમાં હોવા જોઈએ. પરંતુ આપણો ઇતિહાસ તેથી તદ્દન જૂદીજ સ્થિતિ વર્ણવે છે. તેનાં તેજ હવાપાણીમાં આપણા લોકો, પહેલાં ધર્મ, તત્વજ્ઞાન, શાસ્ત્ર, શિલ્પશાસ્ત્ર અને સાહિત્યમાં તે વખતની કોઈપણ પ્રજા કરતાં ચઢીઆતા હતા. હુનર ઉદ્યોગ, ખેતીવાડી, યુદ્ધકળા અને રાજકારોબારમાં પણ તેમણે તેવીજ સરસાઈ મેળવી હતી. આપણા દેશમાં પહેલાં મોટા મોટા કવિઓ, તત્ત્વવેત્તાઓ, પંડિતો અને શાસ્ત્રવેત્તાઓ ઉત્પન્ન થયા છે. તેવીજ રીતે કોઈપણ દેશના ઇતિહાસને જમ આપે એવા રાજકારોબારીઓ અને સેનાનાયકો પણ થયા છે. ચન્દ્રગુપ્ત, અશોક, વિક્રમાદિત્ય તથા

સેન અને ગુપ્ત રાજાઓના સમયથી માંડીને તે શિવાજીના વખત પછી મરાઠા રાજ્યના નાયકો અને રણજીતસિંહના સમય સુધી આપણા દેશમાં મહાન રાજકાર્ય કુશળ પુરૂષોની એક હાર ચાલી રહી છે.

યૂરોપિયન પ્રજાઓ હાલ આપણા કરતાં શ્રેષ્ઠ છે તે ખરું છે; પરંતુ તે હમેશાં તેવીજ રહેશે એવો કુદરતનો કાયદો નથી. ઇતિહાસ ઉપરથી જણાય છે કે યૂરોપિયન પ્રજાની ઉન્નતિ છેલ્લાં ત્રણસો વરસોમાં થઈ છે. મહાન ઈંગ્રેજ તત્ત્વવેત્તા લાર્ડ એકને કુદરતના નિયમો સંજ્ઞાપે તપાસ કરવાની અસરકારક પદ્ધતિ ખોળી કાઢી ત્યારથી તેની ઉન્નતિનો આરંભ થયો છે. ત્યાર પછી શાસ્ત્રિય શોધો એક પછી એક થવા લાગ્યા, અને યૂરોપિયન પ્રજાઓ ધીમે ધીમે ચઢતી ગઈ. યાંત્રિકખળને લીધે યૂરોપિયન લોકો થોડી મહેનતે વધારે પેદા કરવા લાગ્યા, અને જેમ જ્ઞાન વધતું ગયું તેમ સામાજિક બંધારણમાં પણ વ્યવહારને અનુકૂળ થાય એવા ફેરફાર કરવા લાગ્યા તેથીજ હાલ તે લોકોનું દુનિયાના સમ્રાજ્ય દેશોમાં શ્રેષ્ઠપણું સ્થાપિત થયું છે. પરંતુ તેમની શ્રેષ્ઠતા હવાપાણી, કુદરતી શક્તિઓની અનુકૂળતા કે આપણી કુદરતી નબળાઈ ઉપર આધાર રાખે છે એમ નથી. તેનું ખરું કારણ તો તેમના સમાજના રાજકીય, સાંસારિક અને આર્થિક બંધારણની ઉત્તમ સ્થિતિ છે.

આપણે તેમનો દાખલો લઈ સુધારા કરીએ તો આપણે પણ તેવી સ્થિતિમાં આવીએ. આપણાં સાધનો ધણાં ઉત્કૃષ્ટ છે. આપણાં માં રત્નપુત્ર, મુસલમાન, સીખ, ગુરખા તથા મરાઠા જેવી ઉત્તમ લાગણ્યકર્તાઓ છે. આપણા બ્રાહ્મણ અને કાયસ્થ લોકો રાજકારોખાર-

માં કુશળ છે. આપણા ભાગીઆ, વહોરા, મેમણ તથા પારસી લોકો જન્મથીજ વેપારી બુદ્ધિવાળા હોય છે. વળી ધિરજ, ઉદ્યોગ, માયાળુ-પણું તથા ધરસંસારી સ્નેહમાં કોઇપણ યૂરોપિયન દેશના ખેડુતો કરતાં ચઢે એવા આપણા ખેડુતો છે. આટલાં આટલાં સાધનો છતાં આપણે આવી નિર્માલ્ય સ્થિતિ ભોગવીએ છીએ તેનું કારણ શું ?

આપણી પડતીનું કારણ સાધનનો અભાવ કે હવાપાણીની માઠી અસર નથી. પણ આપણા સમાજની ગેરવ્યવસ્થા છે. વળી જૂની પદ્ધતિને વળગી રહેવાના આપણા દુરાચર્ય અને આપણા અજ્ઞાને પણ તેમાં ઘણો ભાગ લીધો છે. એક બીજા પ્રત્યે દિલસોજી રાખવાથી તથા પરસ્પર મદદ કરીને કામ લેવાથી કામ કેવું સારું થાય છે તે આપણે સમજતા નથી. આખા સમાજના હિતમાં દરેક વ્યક્તિનું હિત રહેલું છે તે વાત આપણે વ્યવહારમાં વીસરી જઇએ છીએ. આપણે કોઈપણ પ્રસંગે ન્યાયના ધોરણે ચાલવાને બદલે પક્ષપાતથી અને નાના મોટાના ભેદભાવ ગણીને કામ લઇએ છીએ. પણ હવે આપણે નવીન જ્ઞાન અને સંજોગોને અનુસરતો આપણા વિચારોમાં ફેરફાર કરવો જોઈએ. સુધારાનો હેતુ તેજ છે. તે સુધારો આપણે વ્યવહારમાં મુકીશું તો કુદરતની પ્રતિકૂળતાનો આપણને ભય નથી. કારણ કે કુદરતી પ્રતિકૂળતાઓ તો પ્રયત્નથી અને શાસ્ત્રિય જ્ઞાનની મદદવડે નિવારી શકાય એવી હોય છે.

તેથી એમ કહી પણ માનવું નહિ કે આપણું ભવિષ્ય, કુદરતી શક્તિઓને, નસીબને કે એવી કોઇ બાહ્ય સત્તાને આધીન છે. નસીબ, કિસ્મત કે અદૃષ્ટ એ વાસ્તવિક રીતે કાંઇ નથી. તે સત્તાઓ આપણે પોતેજ સર્જેલી છે, અને નાહક તેમના ઉપર આપણા

પોતાનાં જાણી બુજીને કરેલાં કામોનો જોખો નાખીએ છીએ. માણસનું બવિષ્ય ખીજ કાઢને નહિ પણ તેને પોતાનેજ આધીન છે. જીંદગીમાં આપણને જે જે તકો મળે છે તેનો જેવો જેવો ઉપયોગ કરીએ તે પ્રમાણે આપણું બવિષ્ય સાફ કે માફું નીવડે છે.

(શ્રીમંત મહારાજ શ્રી સયાજીરાવ ગાયકવાડ.)

સંસાર સુધારા સંબંધે કરવાનાં કામ.

*

*

*

*

સંસાર સુધારા સંબંધે કામ કરવાનું ક્ષેત્ર ઘણું બહોળું છે. (૧) કેવી સાંસારિક વ્યવસ્થા ઉત્તમ ગણાય તે સંબંધે લોકોમાં જ્ઞાન ઉત્પન્ન કરવાનું છે; (૨) તેઓ પોતાનું સામાજિક જંધારણ તપાસી તેની ખામીઓ સમજતા થાય તેવો પ્રયાસ કરવાનો છે; (૩) તે ખામીઓ કેવા ગંભીર પ્રકારની છે તે સંબંધે તેમને સમજણ આપવાની છે; (૪) તેઓ કોઈ પણ કામમાં ખીજ ઉપર આધાર નહિ રાખતાં જત ઉપર આધાર રાખતા થાય તેમ કરવાનું છે; (૫) હાલ લોકો નિષ્કાળજીને લીધે પોતાના અનર્થકારક રિવાજો તરફ બિશકુલ ધ્યાન આપતા નથી તે સ્થિતિ સુધારવાની છે; (૬) માણસો સમજતા નથી તે સ્થિતિ સુધારવાની છે; (૬) માણસો સમાજના હિત સંબંધે કાળજી રાખતા થાય તેમ કરવાનું છે; (૭) સમાજ પ્રત્યે દરેક માણસનું શું શું કર્તવ્ય છે તે સંબંધી સમજણ ફેલાવવાની છે; (૮) સ્ત્રીઓમાં સામાન્ય માહિતિ વધે અને કળવણીનો બહોળો ફેલાવો થાય તેને માટે ખાસ ઉપાયો લેવાતા છે; (૯) આખા સ-

માનની તથા દરેક વ્યક્તિની નીતિમાં સુધારો થાય તેવો પ્રયાસ કરવાનો છે; (૧૦) જે રિવાજોથી માણસોનાં મન સંકુચિત થાય છે, તેમની નીતિ હલકી થાય છે, અને તેમના સુધારા વધારામાં હરકત આવે છે તેવા રિવાજો ઉપર સખ્ત પ્રહાર કરવાનો છે; (૧૧) અને જે માણસો ખરાબ રિવાજોને લીધે પીડાય છે તેમને મદદ કરવાની છે.

*

*

*

*

*

સુધારક કેવા જોઈએ ?

અમુક માણસ સ્વદેશને માટે કેટલો આત્મભોગ કરી શકે છે તે ઉપરથી તેના ઉત્સાહ તથા દેશદાઝની કિંમત થાય છે. જે માણસ સુધારાનો યોષ કરે છે પણ તેને સાર કાંઈ પણ ભોગ આપી શકતો નથી તે કાંઈ ઉપયોગનો નથી. સ્વદેશ પ્રત્યેની ફરજ સમજીને જાપાનના કોકો પોતાની ગમે તેવી કિંમતી ચીજ અને સૌથી વહાલામાં વહાલો પ્રાણ ગુમાવે છે તે આપણે દરરોજ જોઈએ છીએ. આવી કર્તવ્યની સમજ અને સ્વદેશ પ્રત્યેની લાગણીથી જાપાનની પ્રજા હાલની સુધરેલી પ્રજાઓમાં ઉંચો દરજ્જો મેળવવાને શક્તિવાન થઈ છે. આત્મભોગ માટેની તત્પરતા ઉપરાંત સુધારા મંડળનાં માણસોમાં ધિરજ અને ખંતથી ચાલુ અને સખ્ત મહેનત કરવાની ટેવ હોવી જોઈએ. લાખો માણસોના વહેમો દૂર કરવા, તેમના ભ્રમ ભરેલા વિચારો કાઢી નાંખવા, તથા તેમની બેપરવાઈ કાઢી નાખી સુધારાની બાબતોમાં તેમને ઉત્સાહ લેતા કરવા, તેમની ચિદૃષ્ટિ જાગૃત કરવી, અને તેમનું ચારિત્ર્ય દૃઢ કરવું એ કામ થાણું મુશ્કેલ છે; અને

તેને માટે જ્યાં સુધી નિયમિતપણે, પદ્ધતિસર, એકત્ર અને મજબૂત પ્રયાસ થાય નહિ ત્યાં સુધી તેમાંનું કાંઈ બની શકે એમ નથી. તેથી સામાજિક સુધારા મંડળનાં માણસોએ જ્યાં સુધી પોતાની ધારણા પાર પડે નહિ ત્યાં સુધી એક સરખા ઉત્સાહથી કામ કરવું જોઈએ.

*

*

*

*

એકત્ર થઈને હિંમતથી કામ કરવાનો જીતસો.

ફતેહને માટે એક આવશ્યક ગુણ પરસ્પર મદદ કરીને કામ કરવાની સમજણ છે. જ્યાં સુધી સંખ્યાબંધ માણસો એકત્ર થઈને કામ ઉપાડે નહિ ત્યાં સુધી કોઈ મોટું કામ થવું અશક્ય છે. આવો એકત્ર થઈને કામ કરવાનો જીતસો આપણા લોકોમાં પુરતો ઉત્પન્ન થયો નથી. આપણા દેશમાં ઘણી જાહેર સંસ્થાઓ, સંયુક્ત પેઢીઓ તથા કારખાનાં આ કારણને લીધે ફતેહમંદ થતાં નથી. સામાન્ય કામને માટે જોડાયા પછી અંદર અંદરનાં ખાનગી વૈર, અદેખાઈ તથા વિરોધ છોડી દેવાં જોઈએ; સાથે કામ કરનારાઓના બિન્ન પડતા વિચારો તરફ સહનશિલતા રાખવી જોઈએ; તથા પોતાનાજ વિચારને હઠથી વળગી નહિ રહેતાં જરૂર પુરતી છુટછાટ મુકી, સમાધાનથી, સંવજાઓએ કરાવેલા એકાદ માણસનો ચુકાદો માન્ય રાખવો જોઈએ; વગેરે બાબતો હજી આપણા લોકો સમજતા નથી. જો ઉપયોગી કામોમાં ખાનગી વિરોધ સંભારવામાં આવે, બીજાના બિન્ન વિચારો સહન ન થઈ શકે, અને પોતાનું ધાર્યું કરવાની હઠ માણસો પકડે તો સંયુક્ત કામ લગભગ અશક્ય જેવું થાય. વળી બીજાના બિન્ન વિચારો સહન કરવામાં અને ઉદારતાથી તેનું માન

રાખી, જતું કરવામાં કાંઈ અનીતિ થતી હોય એમ પણ નથી. જો કોઈ પણ મંડળ જુદાં જુદાં અંગોનું બનેલું હોય તો તે અંગો વચ્ચેનો સંબંધ સરળ હોય તોજ તે મંડળ સાફ કામ કરી શકે, અને સમાજમાં આવી સરળતા તથા સમાધાન જાળવવા માટે દરેક માણસે પોતાનાં વાણી, સ્વભાવ તથા કાર્ય ઉપર થોડો ધણો અંકુશ રાખવોજ જોઈએ. ફતેહ માટે બીજો આવશ્યક ગુણ હિંમત છે.

+ + + ધિરજ પણ સુધારાને માટે આવશ્યક ગુણ છે. સુધારાનું કામ ધીમું છે અને લાંબા વખતે ધણી મહેનત પછી ફલિત થાય તેવું છે. તેથી માણસ જો ધિરજ યોગ્ય દે તો તે લાંબા વખત સુધી ઉત્સાહથી કામ કરી શકશે નહિ. કોઈ પણ મોટું કામ એકદમ પાર પડતું નથી; તેથી દરેક કામમાં ધિરજ રાખવાની જરૂર છે. બીજી એક વાત સુધારકોએ લક્ષમાં રાખવાની છે તે એ કે જો તેઓ શુદ્ધ જીવન ગાળવા માટે, ખાનગી, ધરસંસારી તથા સામાજિક નીતિનું ધોરણ ઉંચું ચઢાવવા માટે તથા ન્યાય, ઉદારતા, દ્વિલસોજી અને સહનશિલતાથી વર્તન કરવા માટે લોકોને બોધ કરે છે તો તેમનું જીવન પણ શુદ્ધ, ડાઘ વિનાનું અને જે ખામીઓ પોતે વખોડે છે તે ખામીઓથી રહિત હોવું જોઈએ. પોતે અમુક ખામીઓને વખોડતા છતાં તેજ ખામીઓ પોતાના જીવનમાં રહેવા દે તેવાં માણસો અને તેમનાં મંડળો લોકોમાં વજોવાશે.

*

*

*

*

(એનરેબલ મિ. ગોકળદાસ કહાનદાસ પારેખ.)

શ્રીઓનાં કર્તવ્ય.

આપણી સાધન તથા દુરસદવાળી કેળવાએલી શ્રીઓ પોતાની દુઃખી બહેનોને કેવી રીતે મદદ કરી શકે તે સંબંધે કંઈ કહેવાનો મારો વિચાર છે. આ સંબંધે જીના વખતમાં ઉચ્ચ કુટુંબની શ્રીઓ કેવી રીતે પરોપકારનું કામ કરતી તે તમારે જાણવું જોઈએ. તેવા ઘણા દાખલા અત્રે હાજર રહેલી વયોવૃદ્ધ બાઈઓના જાણવામાં હશે. મને એક દાખલો યાદ છે તે હું તમારા આગળ રજુ કરું છું. હાલના ધ્યક્ષકરંજી સંસ્થાનના સરદારનાં પ્રપિતામહી ઘણાં પરોપકારી અને ધર્મિષ્ઠ બાઈ હતાં. તે સાધ્વી તરીકે ઓળખાતાં હતાં. સવારમાં ઉઠીને તેઓ પંચગંગાજી નામના પવિત્ર ઘાટ ઉપર સ્નાન કરવા જતાં. સવારમાં રસ્તામાં તે ગરીબોનાં જીંપડાંમાં જઈ તેમની ખબર અંતર પૂછતાં, અને તેમને મદદ કરતાં. તેમને ત્યાં સુવાવડ હોય કે મંદવાડ હોય તો તેઓ જાતે સારવાર કરતાં; અને માંદાં માણસ ગમે તેવી નીચ સ્થિતિનાં હોય તેની દરકાર કરતાં નહિ. ત્યાર પછી તે મંદિરો અને ધર્મશાળાઓમાં ફરી વળતાં અને જૂખ્યા તરસ્યા ગરીબ વટેમાર્ગીઓની ભોજન વગેરેની ગોઠવણ કર્યા પછીજ જાતે ભોજન લેતાં. બપોરે શ્રી મંડળમાં પુરાણ વગેરે ધર્મ પુસ્તકો વાંચતાં અને શાસ્ત્રોના સિદ્ધાંતોનું રહસ્ય તેમને સમજાવતાં. આવી રીતે પરોપકારમાં તેમણે આખું જીવન ગાળ્યું હતું. આવા દાખલા કાંઈ ઉચ્ચ કુટુંબોમાંજ નહોતા; ગરીબ કુટુંબોમાં પણ આવું પારમાર્થિક જીવન ગાળનારાં ઘણાં હતાં. પણ દિલ્લગીરીની

વાત છે કે છેલ્લાં ચાગીસ પચાસ વરસમાં આ પરોપકારવૃત્તિ આ-
 પણી સ્ત્રીઓમાં મંદ પડી ગઇ છે. હું તમને સઘળાંને આગ્રહ કરું
 છું કે તમે તેનો સમુજગો નાશ થવા દેશો નહિ. ગરીબ ગુરખાં તથા
 દુઃખીને પોતાનાં કરી માનનાર મહાન પુરુષોજ હોય છે; પરંતુ સ્ત્રી-
 ઓનું તો તે સ્વાભાવિક લક્ષણ છે. બીજાને દુઃખે દુઃખી થનાર તથા
 બીજાને ખરા દિલથી મદદ કરનાર ધણે ભાગે સ્ત્રીઓજ હોય છે.
 આ સંબંધે ભારતવાસી સ્ત્રીઓએ મેળવેલી સરસાઇ આપણે જાળ-
 વી રાખવી જોઇએ. હવે આપણી સ્ત્રીઓ કેવું ઉપયોગી કામ કરી
 શકે તે હું સૂચવીશ. દરેક ગામ, શહેર કે કરખામાં અનુભવી અને
 વયોવૃદ્ધ સ્ત્રીઓએ માસે બે માસે સ્થાનિક દવાખાનાની મુલાકાત
 લઇ, ત્યાં દરદીઓમાં સ્ત્રીઓ કે છોકરાં હોય તેમની ખબર લેવી
 જોઇએ, અને તેમને જે જે અગવડો હોય તે દૂર કરવી જોઇએ.
 વળી તેમણે પખવાડીઆમાં કે મહિનામાં એક વાર કન્યાશાળાઓની
 મુલાકાત લઇ, ત્યાંની શિક્ષણ પદ્ધતિ કેવી છે, કન્યાઓની રીતભાત
 તરફ પૂરતું લક્ષ અપાય છે કે કેમ, પાણી ચોખ્ખું છે કે નહિ,
 આસપાસની જગ્યા સ્વચ્છ છે કે નહિ, મકાનમાં શરદી તો નથી,
 કન્યાઓને રમવા માટે જોઇએ તેટલી જગ્યા છે કે કેમ, વગેરે બા-
 બતો સંબંધે તપાસ કરવી જોઇએ; અને જો કોઇ ખામી જણાય
 તો તે સુધારવા સારૂ વ્યવસ્થાપકોનું ધ્યાન ખેંચવું જોઇએ. જેથી
 જેમ કન્યાશાળાઓ વધતી જાય છે તેમ તેમ તેમાં અંપાતા શિક્ષણ
 સંબંધી તપાસ રાખવાની આપણી ફરજ વધારે ને વધારે ગંભીર
 થતી જાય છે. આપણામાં ઘણી કન્યાઓને કુમળી વયે સાસરે રહે-
 વાનું થાય છે; તેથી સાસરે પશુ તેઓનો અભ્યાસ ચાલુ રહેવા

માટે આપણે તેમની સાસુઓને સમજાવ
 વરસેમાં હિંદી સ્ત્રીઓની સ્થિતિ તથા દર
 છે. જૂના વખતમાં (મધ્યકાળની અંધા
 ઓ, પડિતો તથા રાજ્યાધિકારીઓ સિ
 પુરુષો બન્ને અજ્ઞાન હતાં-બન્ને સરખી
 વખતે માનસિક કળેડાં થતાં નહિ; પણ
 છોકરાઓ મોટી મોટી પરીક્ષાઓ પાસ
 મેળવે છે, તેથી તેમના અને કન્યાઓ-
 આસમાન જમીનનો ફેર પડી જાય છે;
 થવાનો ધણો સંભવ ઉભો થયો છે મા
 પરસ્પર સ્તિગ્ધ અને સંતુષ્ટ કરવા ઇચ્છે
 પુરુષ બન્નેને સરખી કેળવણી આપવી
 ઉપાય સૂચવું છું. તે એ છે કે કેળવાઈ
 જમને સાધન અને વખત હોય તેમણે
 માટે શિક્ષણના વર્ગો ઉઘાડવા જોઈએ.
 પણ વધારે ઉપયોગી કામ તરફ તમા
 બાળકો તથા સ્ત્રીઓની સંભાળ લેવા
 મરકી અને દુકાળથી ઘણાં કુટુંબો નિ
 કેટલીક સ્ત્રીઓ તો નાના બાળકોને લી
 થી ભૂખમરાનો ભોગ થઈ પડે છે.
 તેવું બીજું ઘર આગળ થઈ શકે ન
 પવો જોઈએ. વળી તેમને કપડાં, અ
 ણુ આશ્રય આપવો જોઈએ. વળી નિ

પુરૂષોના આશ્રય સાર નિરાશ્રિતગૃહો ઉઘા-
 તું નિરાશ્રિત વિધવાશ્રમ ગૃહ પ્રોફેસર કર્વેએ
 મને તે ઘણું સાઈ કામ કરે છે યૂરોપ-
 ગંદગી અર્પણ કરી અત્રે આવતી કેટલીક
 પોતાતું આખું જીવન પોતાની દુઃખી અ-
 કામમાં રોકે એવી રીતે પુનાના આશ્રમ-
 નો પ્રોફેસર કર્વેનો ધરિદો છે. આ સ્ત્રી-
 આપણે દરેક શહેરમાં શીવણ તથા
 હવા જોઈએ; તથા આંધળાં, બહેરાં,
 શાળાઓ સ્થાપવી જોઈએ. આ વર્ગો
 ટીપીને તૈયાર થએલી સ્ત્રીઓની વ્યવસ્થા-
 યામાંના દરેક પોતાની શક્તિ અનુસાર
 દદ કરવી જોઈએ. પૈસા સિવાય પણ
 ની મદદ કરી શકે છે તે અત્રે હાજર
 ઉપરથી સમજાય છે. તેમણે જોઈલા
 તે મહા સમર્થ પુરૂષોથી પણ બની
 એ સાર લેવાનો છે કે આપણે જે
 રોબર ઉપયોગ કરીએ તો ઘણું સાઈ
 રાશ થવું નહિ પણ આપણામાં જે
 સાહથી મદદ કરવી.

(રમાબાઈ રાનાડે.)

કલ્યાણુ ક

(આશાની આ

વીરખાળક:—

“ સખૂર ! સખૂર ! ઓ દેવદૂત
માનવના કુલદેવ ! પછી તુજ દેવ
દેશની જોઈ દશા, કહે
“ અકળ આળ અંતરની ઉન્હી ઉ
જન્મભૂમિનાં પડ ફેડી ચોમેર બ
એવી દુઝડડતી કહોની હ

મનુકુળ દેવ:—

“ ગર્ભકલેષી ' સંતાન હિન્દનાં
પોતાનાંને વ્યર્થ પીડતાં, પાછું જ
દુષાતાં દીન જનો આવે
“ એક ઉપરથી અનેક દુઃખડાં પ
સમજી સંરદ જન સહન કરે ને
આશાનીર ભરી છાંટે
“ મીઠડડું મહીયર મેલીને પરને
સ્વાર્પણ ને સ્વાશ્રયતું જીવન જી
ઉમળકે ઉમંગથી સેવે સુ.
“ એવી શુષ્કીયલ ગૃહદેવીને પડ

નીરે મુગો માર : એ જુરે !
 ડાં : સંતિને શાનાં સુખડાં ? ૬
 દુધ ઉદ્ધિપક આવે ક્યાંથી ?
 અવતરે હિન્દમાં ક્યાંથી ?

... ક્યાંથી બને રાવરાયા ? ૭
 રંતર કાર્ય-ધુરંધર બનશે,
 તં ઉર છલોછલ ભરશે;
 શે, શાંતિમાં દુઃખડાં શમશે. ૮
 થી પરહિતમાં પરવરશે,
 સન્તાન હિન્દનાં સરશે;
 રશે, વિરલા નરવીર તરવરશે. ૯
 નાં દુઃખ પરસ્પર ધરશે,
 લેળાં હળશે મળશે;
 સ્વર્ગસમ સુન્દર હિન્દ થશે. ૧૦
 ધવશે ને બ્રહ્માંડ નચવશે,
 રંગરાગ રેલવશે;
 લલિત લીલા ખીલશે. ” ૧૧

(લલિત.)

૨ આ અને આ પછીની દુ-
 ણી દશાનુ વર્ણન છે. ૩ દરિયો.

